

".....หญิงหรือชายก็คือรูปนาม คือสมมติเหมือนกัน
เราต้องมีความลับในใจในแพศ
พอใจที่เกิดมาเป็นหญิงถึงจะถูก...
ในเมื่อเกิดมาแล้วต้องทำชีวิตให้มีคุณค่า
เป็นตัวเอง ให้ดีที่สุดในที่ๆจะเป็นได้....."

ตอนที่ ๑๗

เกิดเป็นหญิงแท้จริง แสนลำบาก

"ดูกร มหาบพิตร ผู้เป็นใหญ่ยิ่งกว่าปวงชน แท้จริง แม้สตรีบางคน เป็นผู้ประเสริฐ พระองค์จงชุบเลี้ยงไว้ สตรีที่มี ปัญญา มีศีล ปฏิบัติแม่พ่อผู้ดั่งเทวดา จงรักสามี บุรุษที่เกิด จากสตรีนั้น ย่อมเป็นคนแก่ล้าวก้า เป็นเจ้าแห่งทิศได้ บุตรของ ภริยาดีเช่นนี้ แม้ราชสมบัติก็ครอบครองได้"

"ดูกร มหาราช ยังมีสตรีเป็นจำนวนมากที่เป็นผู้ยิ่งใหญ่ มีเกียรติคุณยิ่งกว่าบุรุษ เธอเป็นผู้เต็มไปด้วยความเฉลียวฉลาด ปราดเปรื่องเป็นผู้เต็มไปด้วยคุณธรรมอันประเสริฐ ปฏิบัติกิจ ตามโอวาท อย่างอ่อนน้อมและเป็นพรหมจารี" พระพุทธองค์ ทรงตรัสลงจะข้างต้น ต่อพระเจ้าปเสนทิ แห่งแคว้นโกศล เพื่อ ปลอบพระทัยที่ทรงผิดหวังไม่พอพระทัยที่พระนางมัลลิกา ประสูติ พระราชธิดา เป็นการเสนอทัศนคติใหม่ ที่ค้านกับทัศนคติเดิมของชาว

ชมพู่ทวีป โดยให้เห็นว่าหญิงชายมีความสามารถเท่าเทียมกัน เสมอกัน บุคคลจะดีได้เพราะความรู้ ความสามารถ การกระทำ ไม่ใช่ที่เพศ และบุตรหญิงอาจดีเสมอหรือดีกว่าบุตรชายได้

ในชมพู่ทวีปสมัยแรก ๆ ก่อนพุทธกาล เพศหญิงถูกกดขี่ทางสังคม กีดกันออกจากการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ในยุคต่อมา จัดสตรีไว้ในพวกเดียวกับบรรณะศูทร ไม่มีสิทธิ์ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ต่อมาภายใต้ร่มเงาของพุทธศาสนา โดยเฉพาะเมื่อมีการอนุญาตให้สตรีบวชเป็นภิกษุณีในพุทธศาสนา นับเป็นการยกระดับและสถานภาพของสตรีอย่างมาก

"ลูกนี่ถึง พระนางปชาบดีโคตมี ภิกษุณีองค์แรกในพระพุทธศาสนา ขอความเมตตาคุณพ่อเล่าเรื่องของท่านให้ลูกฟังด้วยค่ะ" ฉันท้องการสร้างกำลังใจในการปฏิบัติธรรม

"พระน้านางปชาบดีโคตมี เป็นพระชนิษฐาของพระนางสิริมหามายาพุทธมารดา เป็นโกลियวงศ์ประสูติในนครเทวทหะ เป็นอัศรมเหสี (ต่อจากพระเชษฐภคินี) ของพระเจ้าสุทโธทนะ มีโอรสคือ เจ้าชายนันทะ ซึ่งต่อมาได้บวชเป็นพระนันทะ และพระธิดาคือ เจ้าหญิงนันทา ซึ่งมีพระสิริโฉมงดงามมาก และได้ออกบวชเป็นภิกษุณีชื่อพระสุนทรีนันทาเช่นกัน พระนางมีบทบาท

สำคัญในฐานะพระแม่นมที่ทรงให้สิริธรรมา เลี้ยงดูเจ้าชายสิทธัตถะ มาแต่เล็ก เพราะพระนางสิริมหามายา สวรรคตเมื่อเจ้าชาย สิทธัตถะมีพระชนมพรรษาเพียง ๗ วัน" ความสำคัญของพระ นางปชาบดี ที่มีต่อเจ้าชายสิทธัตถะคือ ทรงเป็นพระมารดา เลี้ยง พระน่านาง และยังทำหน้าที่เป็นพระมารดาผู้ให้การเลี้ยง ดูโดยตรงอีกด้วย ฉะนั้นถึงภาพแสดงพระประสูติกาลของเจ้าชาย สิทธัตถะ มีนักโบราณคดีระบุว่า สตรีที่ยืนอยู่ข้างพระนางสิริมหา มายา คือพระนางปชาบดีโคตมีนั่นเอง

"ถึงแม้พระน่านางปชาบดีจะไม่ใช่พระพุทธรมารดา แต่ลูก คิดว่าพระนางเปรียบเสมือนมารดาที่ทรงใช้ชีวิตเลือดเนื้อดูแล พุ้มพัก สิทธัตถะกุมารให้ทรงเจริญวัยขึ้น จริงไหมคะคุณพ่อ" ฉันคิด ว่าผู้ที่ให้นม ให้เราได้เติบโต สมควรเป็นแม่ได้เช่นกัน

"จะถือว่าท่านเป็นพระพุทธรมารดาไม่ได้หรอกลูกพระ พุทธรมารดา คือพระนางสิริมหามายา ตามวิสัยพุทธรมารดา จะ มีลูกคนที่สองอีกไม่ได้ ท่านจึงสวรรคตใน ๗ วัน แล้วไปเกิดเป็น สิริมหามายาเทพบุตร บนสวรรค์ชั้นดุสิตนะลูก พระพุทธเจ้า ตรัสรู้แล้วพรรษาที่ ๗ หลังจากแสดงยมกปาฏิหาริย์ พระองค์จึง เสด็จขึ้นไปแสดงธรรมโปรดพุทธรมารดา จนบรรลुเป็นพระโสดา บัน ตอนนี้อยู่ที่สวรรค์ชั้นดุสิตนะลูก" คุณพ่อเอ่ยถึงพระนาง สิริมหามายา ให้เห็นว่าคนเรามีแม่ผู้ให้กำเนิดรูปนามได้เพียง

คนเดียวเท่านั้น ไม่มีแม่อื่นอีก จึงถือเป็นผู้มีพระคุณสูงสุดในทางโลก แม้ภายหลังจะมีใครอื่นซุบเลี้ยงดูแลเราดีเลิศเพียงไร ก็ไม่มีใครมีพระคุณมากไปกว่าผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นแม่ผู้ให้กำเนิด

"ทำไม พระนางสิริมหามายา จึงไปจุติเป็นเทพบุตรละคะ คุณพ่อ ทำไมไม่เป็นเทพธิดาละคะ" ฉันทสงสัยว่าเป็นผู้หญิงไม่ได้อย่างไร

"เพราะท่านมีบารมีธรรมสูงมากนี่ลูก ถ้าเป็นเทพธิดาแล้วหากมีใครคิดอกุศล มีจิตปฏิพัทธ์หรือล่วงเกินท่าน คนนั้นจะวิบัติมีอันเป็นไป ด้วยความเมตตาในพระทัยที่ห่วงผู้อื่นจะเกิดโทษภัยเช่นนี้ จึงทรงเลือกเป็นเทพบุตรนะลูก" คุณพ่อวิเคราะห์ให้เห็นว่า สตรีเพศนี้เป็นภัยอย่างหนึ่งต่อคุณความดีของบุรุษในพระไตรปิฎกกล่าวถึงสตรีว่าเป็นอุปสรรคและมลทินแห่งพรหมจรรย์ดังที่ว่า "หญิงในโลกย่อมน่าภัยบุรุษผู้ประมาทแล้ว หญิงเหล่านั้นย่อมนองจิตบุรุษไป เหมือนลมพัดปยุ่นที่หล่นจากต้นไม้ไป ฉะนั้น นี่บัณฑิตกล่าวว่าเป็นเหวของพรหมจรรย์" ฉันทราบทักษะเช่นนี้แล้ว ตั้งใจว่า ฉันทจะตั้งอยู่ในธรรม โดยถือพระปณิธานอันประเสริฐของพระนางสิริมหามายา นำพาตนไปสู่ทางแห่งความหลุดพ้น ด้วยความสะอาดบริสุทธิ์ และเมตตาต่อสรรพสัตว์ให้ได้

"ตอนพระพุทธเจ้าเสด็จไปโปรดพระพุทธมารดา ลูกทราบว่ายทรงเสด็จไปสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เพราะอะไรคะ" ฉันไม่คิดว่าพระพุทธองค์จะเสด็จไปชั้นดุสิตไม่ได้

"ที่ชั้นดาวดึงส์มีธรรมสภานะลูก เป็นที่ประชุมแสดงธรรมให้เทวดาทั้งหลายฟัง บางครั้งเทวดาที่สูงศักดิ์และมีปัญญาที่อยู่ชั้นสูงๆ ขึ้นไป เสด็จลงมาแสดงธรรมที่ชั้นนี้เหมือนกัน พอพระพุทธเจ้าขึ้นไปชั้นดาวดึงส์ท่านถามท้าวสักกะ (พระอินทร์) ว่าพระพุทธมารดาไม่มาหรือ ท้าวสักกะจึงขึ้นไปทูลเชิญเทพบุตรสิริมหายาที่ชั้นดุสิตลงมา ท่านลงมาได้ทอดพระเนตรเห็นพระลูกเจ้า ทรงตะลึงดูอยู่เป็นนานเพราะต่างก็ไม่เคยเห็นกันมาก่อน จากกันมาตั้งแต่พระลูกเจ้ามีพระชนมพรรษาได้เพียง ๗ วันเท่านั้น จนพระพุทธองค์ต้องเตือนพระสติ ให้เลิกหลงใหลในรูปเรียกให้มาประทับนั่งฟังธรรมใกล้ๆ ในที่สุดท่านได้บรรลุพระโสดาบัน ตอนนี้อย่างบำเพ็ญบารมีธรรมอยู่บนชั้นดุสิตนะลูก" ฉันตั้งใจว่าเมื่อแม่เมตตาคอุทิสบุญกุศล ฉันจะถวายเทพบุตรสิริมหายาด้วย เพราะท่านคือสตรีที่เปี่ยมบุญบารมีล้ำเลิศสมควรเกิดทุนบูชา ช่วงระยะเวลาที่ท่านสะสมบารมี เพื่อที่จะได้เป็นพระพุทธมารดานั้นมิใช่เวลาเล็กน้อย นานหลายกัปป์จนฉันไม่ทราบว่านานเท่าไร ฉันบูชาในความแน่วแน่เด็ดเดี่ยวในอธิษฐาน

บารมีของท่าน ซึ่งจุดประกายให้ฉันมีกำลังใจมุ่งมั่นในอธิษฐานจิตของฉันด้วย

"คุณพ่อคะ ตอนที่พระนางปชาบดีมาขอบวชเป็นภิกษุณี เป็นอย่างไรบ้างคะ" ฉันย้อนเรื่องลงมาสู่ชมพูทวีปยุคพุทธกาลอีกครั้ง เพื่อตามรอยของภิกษุณีอรหันต์องค์แรก ที่จุดประกายธรรมให้สว่างในดวงจิตของผู้หญิงหลายคน

"ตอนที่พระพุทธเจ้าประทับอยู่ ณ นิโครธาราม กรุงกบิลพัสดุ์ แคว้นสักกะ หลังจากพระเจ้าสุทโธทนะสวรรคตแล้ว พระนางมีพระประสงค์ขอบวชในพระพุทธศาสนา ทรงทูลขอพุทธานุญาตให้สตรีบวชในธรรมวินัย แต่พระองค์ทรงปฏิเสธ พระนางเสียพระทัยมาก ต่อมาเมื่อพระพุทธเจ้าเสด็จกลับถึงแคว้นวัชชีแล้วพระนางปชาบดีได้ปลงพระเกศานุ่งห่มผ้าที่ย้อมด้วยน้ำฝาดอย่างนักบวช เดินพระบาทเปล่ารอนแรมไปยังกรุงไพศาลี พร้อมด้วยเจ้าหญิงศากยะจำนวนหนึ่ง จนถึงป่ามหาวันในสภาพที่มอมแมม พระบาทบวมพอง ยืนกันแสงอยู่ที่ซุ้มประตูหน้าพระอารามที่พระพุทธเจ้าทรงประทับอยู่ พระอานนท์พุทธอุปัฏฐากเห็นเข้าจึงทูลถามถึงเหตุ แล้วพระอานนท์รับปากว่าจะช่วยไปทูลขอให้ทรงอนุญาตให้สตรีบวช พระอานนท์ท่านทูล

ขอ ๒ ครั้ง ครั้งแรก พระองค์ทรงปฏิเสธ" ฉันฟังคุณพ่อเล่าแล้ว รู้สึกสงสารพระนางปชาบดีและสงสารผู้หญิงทุกคน ที่ถูกจำกัด เสรีภาพและศักยภาพ จนบางคนหลงคิดไปว่าเพศเมื่อนี้ช่างต่ำ ต้อย ทั้งที่ผู้ชายก็มีสองแขน สองขา และหนึ่งหัวสมองเท่าผู้หญิง ในขณะที่เดียวกันหัวใจของฉันยิ่งเปี่ยมล้นศรัทธาต่อพระนาง ปชาบดีโคตมี สตรีคนแรกที่ประกาศศักยภาพทางคุณธรรมของ หญิง ให้โลกประจักษ์ด้วยหัวใจเด็ดเดี่ยวมุ่งมั่น ต้องอย่างนี้สินะ คุณค่าของสตรีที่แท้จริง

"แล้วพระอานนท์ท่านมีวิธีทูลอย่างไรคะที่พระพุทธรองค์ ทรงอนุญาตให้สตรีบวชได้ในที่สุด" ฉันระลึกถึงพระคุณของพระ อานนท์ หากไม่เพราะพระอานนท์ช่วยเหลือ ยังไม่ทราบว่าเรื่องราวในประวัติศาสตร์ของผู้หญิง จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

"ครั้งที่สองพระอานนท์ท่านทูลว่า เมื่อสตรีออกบวช แล้วสามารถเข้าถึงมรรคผลนิพพานได้เหมือนบุรุษหรือไม่ เมื่อ พระพุทธรองค์ยอมรับว่าสตรีมีปัญญาเท่าเทียมบุรุษในการตรัสรู้ มรรคผลนิพพาน เหตุใดจึงไม่ทรงอนุญาตให้สตรีบวช เพื่อบรรลุ ธรรมประเสริฐที่พระองค์ประทานแก่ชาวโลก ในเมื่อพระนาง ปชาบดีโคตมี พระมาตุจฉาของพระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงมี อุปการะมาก ทรงประทับประคองเลี้ยงดูพระผู้มีพระภาคเจ้า ทรง ถวายชีรธारा หลังจากพระชนนีสวรรคต ฯลฯ จึงขอประทาน

วโรกาสให้สตรีได้ออกบวชด้วย เมื่อพระพุทธองค์ยอมรับในเหตุผลดังกล่าว จึงทรงพทุธานุญาต โดยประทานครุธรรม ๘ ประการให้ถือปฏิบัติตลอดพระชนมชีพ เป็นอุปสัมปทาของพระนาง" ในที่สุดพระนางปชาบดีได้บวช แต่พระนางต้องยอมรับกฎเกณฑ์ข้อบังคับที่ละเอียดถี่ถ้วนมากกว่าภิกษุ เพื่อป้องกันปัญหาในด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น

การที่พระพุทธองค์ไม่ทรงประทานพทุธานุญาตให้บวชแต่แรก อาจต้องการดูศรัทธาและความตั้งใจจริงของพระนางก่อน เพราะชีวิตของมเหสีในวัง กับชีวิตนักบวชที่ต้องเที่ยวภิกขาจารต่างกันราวฟ้ากับดิน หากมีใครจะคิดว่าทรงมีพทุธานุญาตเพราะเห็นแก่หน้าผู้ทูลขอ หรือโดยปัญญาของพระอานนท์ทำให้ทรงยอมจำนน ฉันไม่เห็นด้วยนัก เพราะแต่แรกที่ทรงตรัสรู้ ทรงมีพระทัยจะสั่งสอนธรรม และช่วยมนุษย์ทุกผู้ทุกคนให้พ้นทุกข์ เมื่อพญามารทูลขอเชิญให้พระองค์ปรินิพพาน ทรงปฏิเสธ เพราะยังไม่ได้สั่งสอนพุทธบริษัท คือ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา แสดงว่าทรงตั้งพระทัยให้มีภิกษุณีแต่แรกแล้ว เหตุผลที่น่าคิดคือว่า หากทรงพทุธานุญาตให้พระนางปชาบดีบวชง่าย ๆ อาจเกิดข้อติเตียนว่า ทรงอนุญาตเพราะเห็นแก่บุคคลที่เป็นญาติ

นอกจากนี้เราต้องยอมรับว่าชมพูทวีปในสมัยนั้นถืออรรณะรุนแรงมาก และกีดกันสตรีสตรียามากมาย ในขณะที่พระพุทธศาสนา ยังเพิ่งประดิษฐานไม่แพร่หลายนัก หากทรงอนุญาตแต่แรกให้มีภิกษุณี พระพุทธศาสนาอาจไม่เป็นที่ยอมรับสนับสนุน เลื่อมใส อีกทั้งบรรดาเจ้าเมืองต่างๆ อาจตั้งตัวเป็นปฏิบัติกร์ เป็นอุปสรรคในการเผยแผ่หยั่งรากของพระพุทธศาสนาได้ นับว่าพระพุทธองค์ ทรงพระปรีชาญาณสมเป็นสัพพัญญูโดยแท้

"พระนางปชาบดี มีพระชนม์ถึง ๑๒๐ ปีนะลูก ท่านเป็นเลิศทางรัตตัญญู เทียบเท่าพระอัญญาโกณฑัญญะคือเป็นผู้อยู่นานรู้ราตรีนาน เพราะเป็นปฐมภิกษุณีนั่นเอง ตอนที่มาทูลลาไปนิพพาน พระพุทธเจ้าท่านว่า "รู้เวลาเกิดโคตมี" แล้วทรงให้แสดงฤทธิ์ให้ดูเพื่อปราบสงสัยในหมู่คนพาล ที่อาจสงสัยในการตรัสรู้ธรรมของสตรี ปรกติแล้วการแสดงฤทธิ์นี้พระองค์ทรงห้ามนะลูก แต่ครั้งนี้ทรงอนุญาตเพื่อปราบทมิฬของคพาล พระนางฯ แสดงฤทธิ์ได้หลากหลาย เนมิตตนเป็นหลายคนได้ ปราภฏแล้วหายตัวได้ ทะลุภูเขา ผุดลงน้ำ ดำลงดิน แปลงกายได้ บังแสงอาทิตย์ให้ดับได้ ทำให้สว่างเหมือนมีอาทิตย์หลายดวงได้ ฯลฯ สร้างความอัศจรรย์ใจให้ผู้ที่เฝ้าชมดูอยู่อย่างมาก นี่เป็นเพราะบุญบารมีที่พระนางสะสมมาแต่หนหลัง จึงมีอิทธิฤทธิ์มากมายขนาดนี้" ทุกสิ่งมีเหตุผลเป็นไปได้ ขอเพียงให้เราตั้งใจมั่น ใช้

ปัญญาใต้สวนตามหลักอิทธิบาท ๔ ใต้ฟ้านี้ไม่มีอะไรเป็นไปไม่ได้

"คุณพ่อคิดว่าการเกิดเป็นผู้หญิงนี้ เป็นกรรมอย่างหนึ่ง ใช้ใหม่คะ หากเราจะไปให้ถึงความสำเร็จสูงสุด เช่น เป็นพระ พุทธเจ้าไม่เห็นมีผู้หญิงเลย ต้องไปเกิดเป็นชายเพื่อบำเพ็ญบารมี ต่อไป จึงจะสำเร็จทั้งนั้นนะคะ" ฉันทองเห็นความไม่เท่าเทียม ในความเท่าเทียมระหว่างหญิงกับชาย ทั้งที่ทั้งสองเพศต่างเป็น สัตว์โลกที่อยู่ภายใต้กฎไตรลักษณ์เหมือนกัน ทำดีได้ดีทำชั่วได้ ชั่วเหมือนกัน และไปสู่ความหลุดพ้นได้เหมือนกัน

"ลูกดูสิที่เขาเรียกนิสสัยผู้หญิงนะ อัจฉาริชยา หวาดระแวง คิดเล็กคิดน้อย ไม่แน่นอน สรีระอ่อนแอกว่าชาย อันที่จริงชาย มีกรรมให้มาเกิดเป็นชาย หญิงมีกรรมให้มาเกิดเป็นหญิง" คุณ พ่อชี้เป็นนัยๆ ว่าผู้หญิงมีนิสสัยเฉพาะตนหลายอย่างโดยทั่วๆ ไป ให้คนค่อนข้างอดได้ว่า ผู้หญิงก็อย่างนี้แหละ

"ลูกเคยภูมิใจที่เกิดเป็นผู้หญิง ได้เป็นแม่ ที่ลูกแต่งงาน เพราะลูกอยากเป็นแม่ คิดอย่างนี้ก็ไม่ถูกสิคะ" ฉันทองสงสัยว่า ความภูมิใจเช่นนี้ทำให้ฉันทองต้องเกิดเป็นหญิงชาติแล้วชาติเล่าใช้ใหม่

"ลูกคิดอย่างนั้นก็ต้องรับวิบากเกิดเป็นหญิง มองเห็น ความจริงแล้วใช้ใหม่ละลูก ว่าเป็นผู้หญิงมีอุปสรรค ข้อจำกัด

และปัญหามากมายแค่นี้ไหน ถ้าลูกอยากเกิดเป็นชายอธิษฐานใหม่ได้ แล้วทำเหตุให้ตรงก็จะเกิดเป็นชายได้"

"ชาติก่อนลูกเป็นชายหรือหญิง บอกหน่อยนะ นะ นะ" ฉันท้อน ทั้งที่มั่นใจว่าคงไม่พ้นเป็นผู้หญิงหรอก ก็ใจมันรักจะเป็นแม่เหลือเกินนี่เรา

"เป็นอย่างนั้นแหละ คนเราเปลี่ยนกันยาก" คุณพ่อทนรบเร้าไม่ได้จึงแยมมานิดหน่อย ให้ฉันได้ถอนใจว่านี่ก็แล้วเหียว ในขณะที่คิด ฉันมองเห็นโทษและภัยของความเป็นผู้หญิง ระลึกถึงว่า แม้แต่พระอรหันต์อย่างพระอุบลวรรณา ยังไม่สามารถป้องกันภัยของตนได้ ที่ถูกนันทมาณพข่มขืน ทั้งที่ท่านเป็นเลิศ (เอตทัคคะ) ทางฤทธิ์ ทั้งตระหนักถึงความทุกข์ยาก เสียดสีความกดดัน ทุกอย่างที่คุณหญิงได้รับในทุกสังคม ฉันรู้สึกเสียใจที่เกิดเป็นผู้หญิง รู้สึกเสียใจอย่างไม่เคยรู้สึกมาก่อนเลยในชีวิต

"พ่อขา ลูกเกลียดการเป็นผู้หญิง คุณพ่อช่วยพูดอะไรให้ลูกสบายใจสักนิดได้ไหมคะ" ขณะนั้นฉันรู้สึกตกใจความคิดของตัวเองมาก หากฉันเกลียดการเป็นผู้หญิง ฉันคงเหมือนคนตายแล้ว ชีวิตของฉันจะไม่เหลือสิ่งใดอีกเลย หมดสิ้นทุกอย่าง ความหวังความฝันที่มีมาจบสนิทโดยสิ้นเชิง ในเมื่อจิตนี้ต้องอาศัยร่างกายนี้อยู่ หากจิตปฏิเสธร่างกายที่อาศัย ก็เหมือนคนตายแล้วโดยแท้จริง

"เกิดเป็นผู้หญิง ลูกก็เป็นคนดีได้นะ ชดใช้วิบากไปก่อน แล้วอธิษฐานใหม่ได้นะลูก" คุณพ่อปลอบใจด้วยสำเนียงที่สื่อให้เห็นว่า ผู้ชายย่อมดีกว่าผู้หญิงอยู่วันยังค่ำ

คืนนั้น ฉันนอนคิดแก้ไขปรับสภาพจิตใจตัวเอง เยียวยาตัวเองอย่างเร่งด่วนจะหญิงหรือชายก็คือรูปร่างคือสมมติเหมือนกัน เราต้องมีความสันโดษในเพศ พอใจที่เกิดมาเป็นหญิงจึงจะถูก ถ้าโลกนี้ไม่มีผู้หญิง แล้วใครจะเป็นแม่ล่ะ ในเมื่อได้เกิดมาแล้ว ต้องทำชีวิตให้มีคุณค่า เป็นตัวเองให้ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นได้ ฉันจะตั้งเป้าหมายใหม่ให้สูงขึ้น แล้วมุ่งมั่นไปให้ถึงฝันนั้น โดยไม่หวั่นกลัวอุปสรรคใดๆ ฉันไม่คิดว่าฉันกำลังชดใช้วิบากหรืออะไร แต่กำลังสร้างบารมีในรูปแบบของความเป็นหญิงต่างหากล่ะ

เช้าวันใหม่ ฉันตื่นขึ้นอย่างสดชื่น ตั้งใจปฏิบัติธรรมมีสติเต็มที ฉันทำได้แน่นอน ฉันต้องคิดเป็นบวกและศรัทธาในตัวเองให้มากขึ้น ไม่ยอมเสียกำลังใจเป็นอันขาด ฉันนึกถึงวีรสตรีในหัวใจของฉัน พระพุทธมารดาพระนางสิริมหามายา พระนางปชาบดีโคตมี พระศรีสุริโยไท ผู้สละพระชนมชีพในสงครามยุทธหัตถี เพื่อรักษาชีวิตพระสวามี แม่ชีเทเรซ่า นักบุญผู้ยิ่งใหญ่แห่ง

กัลกัตตา พระนางเขมาผู้ทรงเป็นเลิศทางปัญญา นางวิสาขา มหาอุบาสิกาผู้เป็นเลิศด้านทวยิกาและท่านอื่น ๆ อีกมากมาย

จริงสินะ เบื้องหลังความสำเร็จของวีรบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ ย่อมมีวีรสตรีผู้ดีเลิศอยู่เบื้องหลัง ฉันจะพิสูจน์ให้เห็นว่าฉันไม่มีอะไรด้อยกว่าผู้ชาย และฉันมีศักยภาพยิ่งใหญ่ที่ใคร ๆ จะได้เห็น อีกไม่นานเกินรอ คนมีปัญญาย่อมมองปัญหาและอุปสรรคเป็นโอกาสเสมอ ฉันจะคิดอย่างผู้ชนะ เลิกคิดอย่างผู้แพ้ เมื่อใดที่ผู้ชายมีสองหัว สีขนหรือไม่ต้องอาศัยท้องแม่เกิดได้แล้ว ฉันจึงจะยอมรับว่าผู้หญิงด้อยกว่าผู้ชาย ใครจะรู้ว่าในหัวใจของฉันขณะนี้เปี่ยมด้วยพลังผลักดันมหาศาล ที่จะก้าวไปสู่ฝันที่ยิ่งใหญ่นั้น

เชิญผู้หญิงทุกคนพิสูจน์ตัวเองให้โลกประจักษ์กันเถิด

แม่มีได้เป็นดอกกุหลาบหอม
แม่มีได้เป็นจันทร์อันสว่าง

ก็จงยอมเป็นเพียงดอกดาบ
จงเป็นดาบดวงแจ่มแตร่มตา

แม่มีได้เป็นหงส์ที่ระหงค์กิติ
แม่มีได้เป็นแม่น้ำคงคา

ก็จงรักเป็นไฉนที่ทรรษา
ก็จงเป็นธาราใสที่ไหลเย็น

แม่มีได้เป็นมหาหิมาลัย
แม่มีได้เป็นวันพระจันทร์เพ็ญ

จงพอใจจอมปดอกที่แลเห็น
ก็จงเป็นวันแรมอันแจ่มเอาจ

แม่มีได้เป็นต้นสนระหง
แม่มีได้เป็นนุชสุตระเอาจ

จงเป็นพวงอุบลประดับไม้ขัดขวาง
จงเป็นนางที่มีไขไร้ความดี

อันจะเป็นอะไรนั้นไม่แปลก
ประการอภิเษกเพ็ญให้เด่นดี

ย่อมผิดแพกดีงามตามวิถี
สมกับที่ตนเป็นเช่นนั้นเทอญ

(บัณฑิตา : ประพันธ์)